

der gerechtelijke geneeskunde is ingeleefd, naar voren brengen. Twee opmerkingen moeten mij evenwel van het hart; vooreerst doet het in een Nederlandsch werk over gerechtelijke geneeskunde niet aangenaam aan, dat het voor den lezer den schijn moet wekken, alsof op gerechtelijk-geneeskundig gebied hier te lande niets gebeurt. Men vindt enkele Fransche, maar vooral Duitsche schrijvers aangehaald; van de Nederlanders niet één (behalve de bloedreactie van VAN DEEN); het zou jammer zijn, als het verblijf in het buitenland den schrijver de voeling met zijn landgenooten deed verliezen.

En ten tweede: bij de bespreking van de 3 deelen van den eersten druk heb ik al eens gewezen op het groote belang van goede casuïstiek in een gerechtelijk-geneeskundig leerboek. Ook nu weder mis ik die noode. Hier en daar een enkel woord over een of ander geval, méér niet. En toch: *korte, duidelijke casuïstiek* is juist bij deze leerstof van zoo groote waarde. Geen lange verhalen, maar beknopt vertelde feiten; zij doen hetzelfde werk als goede afbeeldingen. Over deze laatste heb ik boven reeds iets gezegd: ook met goede casuïstiek (bij een zoo groote ervaring niet moeilijk te leveren!) had ik dit uitmuntende werk gaarne verrijkt gezien.

R. DE JOSSELIN DE JONG.

De voeding van gezonde en zieke zuigelingen, door Dr. E. GORTER, lector voor kinderziekten aan de rijksuniversiteit te Leiden. Derde herziene druk. Leiden, S. VAN DOESBURG, 1918. Prijs gecart. f 7.25, ingen. f 6.80 + 10 pCt. prijsverhooging.

Het verschijnen van den derden druk van GORTER's boek is voor ieder, die de noodzakelijkheid van betere kennis van de zuigelingenvoeding inziet, een reden tot vreugde. Het blijkt, dat de behoefte tot grootere kennis van dit praktisch zoo bij uitstek gewichtige gebied in steeds ruimer kring wordt gevoeld en dat de vorm, waarin GORTER den lezers zijn raadgevingen biedt, wordt gewaardeerd. Moge ook deze nieuwe druk zijn weg vinden!

J. C. SCHIPPERS.

BEROEPSBELANGEN.

BESTRIJDING VAN DE NADEELEN DER PATENTMIDDELEN IN AMERIKA.
— Reeds in 1913 hebben wij melding gemaakt van de wijze, waarop de American Medical Association de geneeskundigen en het publiek tracht te vrijwaren voor de nadeelen van de reclame voor geheimmiddelen, door jaarlijks in een boek, samengesteld door den Council on Pharmacy and Chemistry dier Association, die „new and nonofficial remedies” bekend te maken, waartegen geen bedenkingen bestaan. *Paris Médical* van 7 September bevat over dit jaarboek een aantal belangrijke bijzonderheden. In het jaar 1917 bevatte het toch nog bij de 600 stoffen, waarvan ruim de helft Duitsche en slechts 10 Fransche. Als spécialités worden daarbij beschouwd die geneesmiddelen, welke „tegen de vrije concurrentie worden beschermd, met betrekking tot den naam, de samenstelling of de wijze van bereiding, door geheimhouding, patent, eigendomsrecht of op andere wijze”.